

[Miljøministeren]

Regeringen mener, at det er en forudsætning for en vellykket decentralisering, at landsplanlægningen effektiviseres ved:

- at staten sørger for, at de kommunale råd bliver orienteret så tidligt som muligt om de statslige interesser – dette stiller krav ikke kun til Miljøministeriet, men også til andre statslige myndigheder – og
- at miljøministeren, når der er konflikter mellem interesserne, får mulighed for hurtigere at træffe afgørelse, således at samfundets interesser sikres bedre.

Med henblik på det forestående lovgivningsarbejde vil regeringen overveje, om »baghaveproblemet« f.eks. kan løses ved følgende tilpasninger af lovgivningen:

- at miljøministeren får mulighed for i særlige tilfælde at overtage de kommunale råds kompetencer efter planlovene, når der er tale om varetagelse af nationale interesser, som foreslået i debatoplægget »Planlægningsloven«, og
- at regeringen i visse situationer også kan overtage kompetencen efter andre love, hvor kommunale råd eller nævn har ansvaret, f.eks. i forbindelse med fredning og miljøgodkendelse.

Det er endelig regeringens opfattelse, at det også i det kommende lovgivningsarbejde må overvejes, om den årlige landsplanredegørelse kan afskaffes. En ny ordning kunne være, at en landsplanredegørelse alene skal afgives, når en ny regering er tiltrådt.

Moderniseringsredegørelse 1989.
(Redegørelse nr. R 19).

Finansministeren (Palle Simonsen):*1. Indledning*

Folketinget har tidligere ved flere lejligheder drøftet moderniseringen af den offentlige sektor. Det er sket med udgangspunkt i årlige moderniseringsredegørelser og i planer for de enkelte ministeriers indsats.

KVR-regeringen fortsætter arbejdet med omstilling og modernisering af den offentlige sektor. Regeringen har med afbureaukratiseringsplanen taget et betydeligt skridt til at ændre de grundlæggende strukturelle og lovgivningsmæssige forhold, som står i vejen for en

mere effektiv offentlig sektor. På baggrund af det brede moderniseringsarbejde i ministerierne, afbureaukratiseringsindsatsen og de generelle økonomiske vilkår for den offentlige sektor finder KVR-regeringen tiden inde til en mere principiel diskussion om den offentlige sektors omstilling.

Modernisering og afbureaukratisering drejer sig ikke om afvikling af den offentlige sektor eller velfærdssamfundet. Vi har fortsat et fælles ansvar for, at alle har et rimeligt levestandard, at vi hjælper hinanden mod nød, sygdom og anden ulykke, og at alle – uanset baggrund – skal have mulighed for at udvikle deres evner. Velfærdssamfundets oprindelige idégrundlag er således ikke til diskussion. Spørgsmålet er derimod, hvordan vi tilpasser den offentlige sektor, dens størrelse og indhold, til fremtidens samfund.

Vi har efterhånden vænnet os til, at næsten ethvert behov skal dækkes af det offentlige. Udviklingen har hverken været logisk eller systematisk tilrettelagt, endsigse gennemdiskuteret. Dermed er ikke sagt, at grænsen mellem offentlige og private opgaver er tilfældig. Men hvad enten udviklingen i det enkelte tilfælde skyldes borgernes ønske om flere »gratis« ydelser eller eksperters og myndigheders opfattelse af, hvad borgernes behov i virkeligheden er, har der været en klar tendens til, at stadig flere områder er blevet underlagt en detaljeret regulering, og til, at vi har fået stadig flere offentligt ansatte.

Den grundlæggende tanke med velfærdssamfundet var en tro på, at vi alle med nogen hjælp og i et fællesskab med andre kan klare os selv – ikke, at vi skulle umyndiggøres. Selv om vi – bl.a. takket være moderniseringsarbejdet – på mange områder har begyndt opgøret med umyndiggørelsen, forestår der stadig et betydeligt arbejde med at finde en ny balance mellem det offentlige og det private, mellem de opgaver, der bedst løses under mere eller mindre offentlig medvirken, og de opgaver, som i stedet bør løses »privat« i lokalsamfundet, af den enkelte eller af grupper, foreninger og organisationer.

Nye løsningsmodeller er også nødvendige, fordi borgerne i stigende grad har et ønske om at tage direkte del i den offentlige servicevirksomhed. Omvendt må det så også accepteres, at en ny balance, hvor ansvaret i højere grad lig-